

lov er baseret, vedfjes som Bilag II. en Sammenstilling af Forsendelsesrenter Antal m. v. i det nævnte Finantsaar og det sidste afluttede Finantsaar 1879—80. Det vil heraf sees, at Udviklingen i alle Retninger har været ligesaa stor som — i enkelte Retninger og særlig for Landpostvæsenets Bedkommende endog betydelig større end — i det foregaaende Tidrum, hvorfor ogsaa de Bederlag, som fastsattes i 1875 med de daværende Forhold for Die, alt for længere Tid siden have vist sig utilstrækkelige, og det har som Følge heraf været nødvendigt i de siden den sidste Kontorholdslov forløbne Aar at tilflaa Kontorerne betydelige Tillæg, der, som ovenfor anført, s. L. ialt beløbe sig til 28,575 Kr., til de oprindelig normerede Beløb. Navnlig blev der ved Finantsloven for 1878—79 bevilget Tillæg til et samlet Beløb af 18,370 Kr., der for største Delen vare begrundede i, at navnlig den til Tilveiebringelsen af den fornødne Medhjælp ved Posthusene beregnede Del af Kontorholdsgodtgjørelserne havde vist sig utilstrækkelig som Følge af det forøgede Arbejde, der fremkaldtes saavel ved Landpostvæsenets Udvikling som ogsaa ved Oprettelsen af Expeditioner og Brevsamlingssteder, Postgængenes Forøgelse m. v.

Som bemærket i Ummærkningerne til Finantslovsforslaget for det nævnte Finantsaar ad § 6 I. A. 1. l., indskrænkede man sig ved denne Leilighed til at søge en mindre Sum bevilget til Fordeling mellem saadanne Posthuse, hvis Understud paa Kontorholdsgodtgjørelsen vare mest fremtrædende, medens man udsatte at foreslaa en gennemgaaende Forøgelse af disse Bederlag til den foreslaaende Revision af Kontorholdsloven.

Ved nærværende Lovforslag er der for hvert Kontor foreslaaet saadanne Kontorholdsgodtgjørelser, som efter de nuværende Forhold maa anses nødvendige for at sætte Posthusenes Bestyrere istand til at sørge for Forretningernes Udførelse paa tilbørlig Maade og til at fyldestgjøre de stadige voksende Krav, som medføres af Arbejdets Tiltagen og de Udvidelser og Forbedringer, som det anses for ønskeligt at indføre.

Saadanne Udgifterne til Medhjælp angaar, er der i det Hele ikke foreslaaet nogen synderlig Forøgelse. Lønningerne til Fuldmægtige og Assistentter ved de Kontorer, for hvis Bedkommende Udgiften til Medhjælp fuldstændig er optaget i dette Lovforslag, ere ansatte til de samme Beløb, fra 400 til 1,200 Kr., som i Loven af 4de Mai 1875; Udgifterne til de enkelte Fuldmægtigposter ved de større Kontorer, for hvilke man paa Grund af det med disse Tjenestier forbundne Arbejde og Ansvar har maattet sætte Lønningerne til 1,400 og 1,600 Kr., ere ikke indbefattede i de i dette Forslag opførte Kontorholdsbeløb, da disse Funktionærer alle henhøre til de Postfuldmægtige, hvis Lønninger, som ovenfor bemærket, ere optagne i

det for Rigsdagen fremsatte Forslag til Lov om Lønninger ved Postvæsenet.

Antallet af de hvert Kontor tilbelte Kontorbetjente er ligeledes i det Hele overensstemmende med det, der nu benyttes ved Posthusene, efter at forøgede Midler, navnlig i dette Diemed, ere blevene tilflaaede en stor Del af dem. Derimod falder den væsentligste Del af Udgiftsforøgelsen paa Ud lønningerne, idet baade Antallet af faste Bude er noget forøget, for at saadanne Forbedringer i Distributionen, som de hyppigere Postgange og de lokale Forholds Udvikling gjøre ønskelige, kunne indføres, og Lønningerne ere ansatte noget rigeligere, end ved Loven af 4de Mai 1875, nemlig, naar undtages Budene ved de mindre Posthuse, til gennemsnitlig 700 Kr. aarlig for et uniforimeret Bud. Da Budenes Tjeneste i Provindsbyerne lægger Værlag paa deres hele Tid, kan Udgiften til deres Løn ikke sættes lavere end til det nævnte Beløb, hvortil kommer, at adskillige Bude have gjort Tjeneste i en længere Aarværelse, saa at det ogsaa af dette Hensyn er billigt, at der skaffes dem nogen Forbedring i deres Vilkaar.

Det er en naturlig Følge af Forretningernes Tiltagen, at Udgifterne til Skrivematerialier, Sejlgarn, Lak m. m. samt Porto i Tjenesteanliggender stadig voxe, og Bederlagene for disse Udgifter ere derfor ogsaa noget forhøiede.

Det vilde endelig ogsaa være særdeles ønskeligt at forsyne Posthusene med rigeligere Midler, end de hidtil have haft til Raadighed, til Tilveiebringelsen af bedre og i det Hele mere tidsvarende Lokaler end dem, der for Tiden forefindes paa de fleste Steder, hvor ikke en Jernbanestationens Beliggenhed har gjort det muligt at henlægge Byens Postkontor til Stationen og der indrette passende Lokaler til det. Lokaleets Størrelse, hensigtsmæssige Indretning og Beliggenhed er af væsentlig Betydning ikke blot for det tjenestegjørende Personale, men ogsaa for Publikum, ligesom Forretningernes sikre Gang i høi Grad er afhængig heraf, og Forbedringer i saa Henseende ere derfor saavel i Postvæsenets som i Publikums Interesse. Da imidlertid Gjennemførelsen af saadanne Forbedringer ifkum vil kunne ske efterhaanden, som Forholdene paa de forskjellige Steder maatte give Leilighed dertil, er der ikke i dette Diemed her foreslaaet noget forøget Beløb, men man har indskrænket sig til paa Forslaget at optage de Beløb, der efter de tilstedeværende Forhold maa anses for aldeles nødvendige til Lokalets Tilveiebringelse og de dermed i Forbindelse staaende Udgifter til Renholdelse, Varme, Velysning og Inventarium, medens det forbeholdes at søge passende Kontorholdstillæg bevilgede i saadanne Tilfælde, hvor det maatte vise sig muligt at skaffe bedre Lokaler tilvære.

Ved Ansættelsen af Kontorholdsgodtgjørelserne er der ligesom i den gjældende Kontorholdslov